

Список літератури

1. Яковлев В.М. Степень обученности учащихся и методика ее определения // Современные технологии обучения экономике и менеджменту. Межвузовская научно-методическая конференция. - Симферополь, 2002. - С. 38 - 42.
2. Хамидова О.М. Объективная оценка знаний студентов как стимулирующий фактор повышения качества образования // Современные технологии обучения экономике и менеджмента. Межвузовская научно-методическая конференция. - Симферополь, 2002. - С. 118-120.
3. В.А. Красильникова Технология оценки качества обучения. - М.: Издательский центр НОУ ИСОМ, 2003. - 46 с.

*Функції і методи самостійної роботи студентів в умовах модернізації вищої освіти.
Селютіна Г.А., Селютін В.М., Попова Т.М., Щербакова Т.В.*

Рассмотрены функции и методы самостоятельной работы студентов, которые используются в качестве важного инструментария учебной работы преподавателями Харьковского государственного университета питания и торговли в условиях кредитно-модульной системы.

Functions and methods of independent students work are in the conditions of higher education modernization. Selyutina G.A., Selyutin V.M., Popova T.M., Scherbakova T.V.

Functions and methods of independent students work which are utilized as an important tool of the educational working as the teachers of the Kharkov State University of Food Technology and Trade in the conditions of the credit-module system are considered.

М.О. Семеншин, здобувач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права КНУВС України, начальник Кам'янець-Подільського МВ УМВСУ в Хмельницькій області, підполковник міліції

Т.Д. Гуцол, кандидат технічних наук, ІДДАТУ

ВИЩІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ ТА ГРОМАДСЬКІ ФОРМУВАННЯ

У статті розглянуті питання взаємодії правоохоронних органів з вищими навчальними закладами по забезпеченню правопорядку.

Ключові слова: загін сприяння міліції, студент, освіта.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями Зростаюча останніми роками бездуховність студентської молоді не може не викликати занепокоєння. Сподівання, на те, що всі вади зникнуть тоді, коли стабілізується соціально-економічне становище України, – даремні і утопічні. Соціологічний моніторинг стану правової культури та правосвідомості студентства проведений силами самих студентів засвідчує відсутність у молодій людини пізнавального інтересу, соціально-правової активності, нормативного мислення.

Почуття патріотизму, громадського обов'язку перед країною, суспільством, шанобливе ставлення до права, традицій та висока етика міжлюдських стосунків знизилися. Тотальна пропаганда прикрашеного егоїзму в останні роки знищила такі суспільно необхідні якості як, шанобливе ставлення до іншої людини, визнання прав і свобод особистості, здатності до компромісу тощо.

Найбільш поширеними видами порушення студентами дисципліни є запізнення на лекції, прогулювання занять, невиконання навчального плану, недбайливе ставлення до майна навчального закладу, використання вульгарної лексики, паління у неналежних місцях тощо. Зарозуміле ставлення деякої частини студентів до оточуючих проявляється у відкритій неповазі до людей, незалежно від їх віку або соціального статусу, що призводить не лише до порушення дисципліни, а й прав та свобод людини і громадянина. Зазначене суттєво утруднює досягнення основної мети навчального процесу – формування всебічно розвиненої, творчої особистості,

Виклад основного матеріалу. Відродження студентських формувань по підтриманню правопорядку на Хмельниччині почалося з середини 90-х рр. минулого століття. На початку жовтня 1995 р. за ініціативи ректора Кам'янець-Подільського державного педагогічного інституту професора Анатолія Копилова з 25-ти осіб було сформовано групу, яка тричі на тиждень займалася рукопашним боем, фізичною підготовкою, стрільбою з малокаліберної зброї, скельним альпінізмом тощо. Вечорами ці студенти проводили рейди по студентським гуртожиткам та навчальним корпусам, слідкували за дотриманням правопорядку на дискотеках, Брейн-рингах, КВНах та інших розважальних заходах. Трохи згодом група оформилася у загін сприяння міліції. Необхідність існування такого органу була очевидною, бо ситуація в правопорядком у гуртожитках університету, як і по всій Україні була складною.

Згодом загін став популярним серед студентства і для того, щоб прийняти усіх бажаючих, на його базі було утворено студентський клуб "Сапсан", який нараховував вже близько ста осіб. Його члени не тільки займалися фізичною підготовкою і підтриманням правопорядку під час проведення різноманітних заходів, а й усебічно працювали над самоудосконаленням, ходили у багатоденні походи, купалися взимку у рр. Смотрич та Дністер, брали участь у міських змаганнях з рукопашного бою тощо. Про діяльність «Сапсану» писали навіть столичні "Киевские ведомости".

Але справді по-новому клуб став розвиватися після того, як у грудні 1998 р. Президент України видав наказ "Про утворення органів самоорганізації населення (ОСН), а у лютому 1999 р. міська рада Кам'янця-Подільського постановила утворити подібні загони у навчальних закладах міста. Отримавши таку вагому юридичну підтримку у сапсанівців відкрилось нове дихання. На загальних зборах було прийнято рішення переробити статут клубу відповідно до нової юридичної бази. Керівництво зернулося до начальника міського відділу УМВС України у Хмельницькій області з проханням видати сапсанівцям відповідні до наказу пезидента, посвідчення, які надавали їм додаткового статусу.

Прийнятий у червні 2000 р. Закон України "Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону" чітко визначив порядок створення та діяльності громадських формувань із забезпечення охорони громадського порядку, обов'язки та права їх членів, питання соціального захисту та заходи заохочення і стягнення, які можуть бути застосовані до членів громадських формувань. Цей документ спрямував діяльність самоврядних організацій Хмельниччини у чітке правове русло, надав їм відповідного юридичного статусу.

Штаб клубу почав шукати нові підходи до системи виховання сапсанівців. Виховний процес був скерований у чотирьох напрямках: фізичному, правовому, психолого-комунікативному та морально-естетичному. Перший – забезпечили триразові тренування з рукопашного бою, тхеквондо, боксу, важкої атлетики, що проводилися відповідно до сформованого графіку, в якому було враховано особистісні фізичні параметри кожного з сапсанівців. Почали регулярно проводитися "внутрішні спаринги", сапсанівці брали активну участь в міських змаганнях з рукопашного бою, а кращі з кращих – в обласних та всеукраїнських.

В організації правового виховання суттєву допомогу надали міські відділ внутрішніх справ, прокуратура та відділ юстиції З членами клубу регулярно проводилися бесіди-семінари на різноманітні теми, серед яких: "Що таке адміністративний проступок та кримінальний злочин", "Права та обов'язки членів органів сприяння міліції під час чергування", "Порядок взаємодії органів самоорганізації населення з органами МВС" та інші.

Висновки. До основних проблем у забезпеченні та організації діяльності студентських самоврядних формувань з охорони правопорядку слід віднести недосконалість законодавчої бази України, що регламентує їх діяльність і слабке методичне забезпечення педагогічного керівництва ними. Для того, щоб хоч якось зрушити проблему з місця у травні 2009 р. спільними зусиллями освітян, виконавчої влади, органів самоврядування та силових структур міста було проведено Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Взаємодія правоохоронних органів з муніципальними і неурядовими організаціями в питаннях профілактики правопорушень та злочинів». У жвавому обговоренні проблем, що заважають сьогодні становленню та ефективній роботі громадських самоврядних формувань з охорони правопорядку, взяли участь сотні освітян, представників міліції, прокуратури, юстиції та законотворці з усієї України.

яка буде здатна до самовдосконалення та самореалізації, вважає професор Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, що викладає правові дисципліни, Юрій Хоптяр.

На тверде переконання педагогів області необхідними і обов'язковими рисами студента мають стати висока правова культура, послідовні демократичні переконання, вміння легітимними методами захищати загально визнані суспільні цінності. Тому повага до права й переконаність у його соціальній та особистісній цінності, здобуття певного об'єму юридичних знань, висока загальна правова культура, принципово вмотивована правомірна поведінка як у навчальному закладі, так і в повсякденному житті, висока громадсько-правова активність – є основними напрямками правовиховної роботи, що поступово осилують органи студентського самоврядування Хмельниччини.

Ознакою високої індивідуальної правової культури студентів мають стати такі риси як усвідомлення завдань державно-юридичного регулювання в Україні, розуміння важливого значення юридичних норм саме за сучасних умов державотворення в Україні, досконале знання Конституції України, усвідомлене прагнення і практичне вміння користуватися приписами чинного законодавства.

Молодь Хмельниччини володіє рядом прав, однак знання і розуміння відповідних правових положень можливе за умов наявності та підвищення правової свідомості, а її формування залежить не тільки від об'єктивної ситуації, у якій розвивається цей процес. Поруч з цим великого значення набувають фактори суб'єктивного характеру: зовнішні – до яких належать інститути правової системи, різні неформальні об'єднання, та внутрішні, – що характеризують механізм світосприйняття особи, аналізу норм права та прийняття рішень. Тому формування правової свідомості, а, відтак, правової культури, яке розвивається на основі зазначених факторів, значною мірою залежить від характеру, темпу, змісту процесу правової соціалізації молоді особи.

Аналіз останніх публікацій, досліджень в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Для створення сприятливих умов правової соціалізації студентства педагогічні колективи вишів Хмельниччини пішли по шляху створення об'єктивних умов для появи однієї з найефективніших форм студентського самоврядування – організацій (клубів, осередків, штабів) по підтриманню правопорядку та запобіганню проявам злочинності у вищих навчальних закладах (сьогодні їх здебільшого називають громадськими формуваннями сприяння міліції).

Самоврядні організації такого типу мають у нашому регіоні давні історичні корені. Адже поява на Поділлі перших самоврядних дружин з охорони правопорядку сягає сивої давнини. Кам'янецькими каштелянами ще у XVII-XVIII століттях утримувалися добровільні кількасотенні загони міської сторожі. Для подолання хвилі злочинності у м. Кам'янці-Подільському добровільні формування з військовиків та цивільного населення були створені за доби Центральної Ради в 1917-1918 рр. Окрему "міліцейську сторожу" за часів Директорії у 1919 р. було сформовано з числа студентів Кам'янець-Подільського державного українського університету.

У 1937-1940 рр. на Поділлі діяли студентські «бригади сприяння міліції», які у роки Великої Вітчизняної війни стали основою для інших громадських формувань – «груп охорони громадського порядку». Ці формування активно боролися з диверсантами. Коли війна закінчилася, «групи» були розформовані, а їх члени увійшли до складу громадських формувань, що знову отримали довоєнну назву – «бригади сприяння міліції». Така форма громадської самоврядності була досить ефективною у «лихі повоєнні» і проіснувала до початку 60-х рр. минулого століття.

8 червня 1961 р. в УРСР постановами ЦК Компартії України та Ради Міністрів УРСР було затверджено Положення "Про добровільні народні дружини з охорони громадського порядку". На цій правовій базі, у перші роки 60-х на Кам'яниччині почали створюватися перші народні дружини, до яких входило чимало студентів. Починався цей рух дійсно як добровільний і народний. У 1972 р. комсомольцями міста був створений оперативний комсомольський загін дружинників (ОКЗД). На початку становлення незалежної Української держави переважна більшість народних дружин повністю припинили своє існування. Були розформовані усі пункти підтримання громадського порядку.